

end den, der indeholdes i Lovudkastet, ved Udrykket „hvor der har fundet en Forundersøgelse Sted“. Væsentlig opholdt den ærede Rigsdagsmand sig ved Spørgsmaalet om Forundersøgelsen, og han gik saavidt, at han meente, at der slet ikke burde være Spørgsmaal om noget Forhør, hvorved han ogsaa kom til at berøre selve Hovedforhandlingen, forsaavidt der ogsaa under den ifølge Udcastet er Spørgsmaal om et Forhør, som han antog uden videre burde falde bort. I Spidsen for Spørgsmaalet herom vil jeg stille den Bemærkning af Udvalget, hvori jeg troer, at dette eenstemmig har været enigt, at Forholdet med Forundersøgelsen er heldig ordnet fra Regjeringens Side, og Udvalget har kun troet at burde gjøre den Udsættelse ved Regjeringsudkastet, at man ikke havde indrømmet Dommeren tilstrækkelig Myndighed. Nu siger den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgtreds: Min Anke er den, at man har overladt Dommeren formegen Myndighed; men jeg nærer det Haab, at en Overveelse af de Grunde, der tale for og imod, vil lede til, at man vil finde Udcastet ligesaa heldigt, som Udvalget har erklæret det for at være, naar det opgiver den ene Forbring, at Dommeren skulde kunne udøve en større Indflydelse, hvilken Mening staaer i en skjærende Modsetning til den ærede Rigsdagsmands Ytringer. Man har fra alle Sider erkjendt, at der i Lovudkastet med stor Humanitet er arbeidet hen til at fremme, hvad der er Ret, men jeg vil bede de ærede Herrer at holde fast ved, at Sagen ordnes saaledes, at Staten ikke skal staae værgeløs overfor den snebige Forbryder, at der træffes Foranstaltninger, hvorved det er muligt at haandheve Retfærdigheden, og det fleer efter min Overbeviisning ved den Naade, hvorpaa Forundersøgelsen er ordnet i Forbindelse med, hvad der er foreslaaet med Hensyn til Hovedforhandlingen. Den ærede Rigsdagsmand har meent, at man, dersom man holdt fast ved Regjeringsudkastet, vilde komme til at see ligesaa flemme Ting, som man nu sees ved Forhøret, og maaskee meget værre, og han har efter sin Embedsstilling en vis Erfaring om, hvorledes det nu gaar til dermed, men jeg

og jeg tør sige, at Resultatet af denne er, at hvis man skal udsætte Noget paa den criminelle Retspleie hos os med Hensyn til Domstolens Virksomhed, vil det maaskee være, at disse ere altfor tilbøielige til at lade Forbryderen slippe og til strengt at holde sig til Tilstedeværelsen af afmaalte Beviser, uden at tage Hensyn til hele den Udgang, som Lovgivningen har givet til at kunne holde sig til den Overbeviisning, der fremkommer ved en Betragtning af det, som foreligger i Sagen. Jeg troer, at Forundersøgelsen er ordnet saaledes, at man maaskee skal vogte sig for at indrømme Dommeren større Myndighed, men det, man fremfor Alt skal vogte sig for, er at berøve Dommeren noget af den Myndighed, af den Virksomhed, som her er indrømmet ham. Naar man troer, at den enkelte Mand skulde udøve for stor Indflydelse under Bestræbelserne efter at skaffe Oplysninger tilveie, hvem vil man da antage for at være meest fristet dertil, enten den Dommer, for hvem Forundersøgelsen anstilles, eller den Anklager, hvis Opgave det er at skaffe Oplysninger, en Opgave, som netop bliver ham saa meget større, som hans Samvittighedsfuldhed er større? Det er Anklageren, som bliver mere fristet til gennem Forsøget paa at faae Oplysninger at trænge ind paa den Paagjældende, der staaer for Forhøret, end Dommeren, der forsaavidt staaer ganske udenfor Sagen. — Det samme ærede Medlem har dvælet ved, hvad han kaldte Spørgsmaalsstyret i Forhold til Rævningerne. Grunden til, at det er fornødent at stille Spørgsmaal til disse, er ganske sikkert ikke den, at man nærer nogen Mistillid til dem, om at de, naar der ikke stilledes noget Spørgsmaal til dem, skulde være tilbøielige til at misbruge den Myndighed, de have til at udtale deres „slydige“ eller „ifleslydige“, men Hensigten, som derved søges opnaaet, er naturligtvis kun den, at alle de forskjellige Punkter, hvorom der kan være Spørgsmaal, skulle bringes til klart og tydelig at foreligge de Mænd, som skulle dømme i Sagen. Vil man dertil sige — og det er sagt af en æret Rigsdagsmand — at en urigtig Affattelse af Spørgsmaaleene kan gjøre stor Skade, saa maa jeg dertil svare, at dette er vist nok; der kan finde Misgreb Sted, saafremt man har en